

Gevestigde 's Gravenhage.

Kon. goedgekeurd 22. 2 1958.

ODV-GROEP HILVERSUM

Secretariaat Heuvellaan 11, Hilversum. (Tel. 02150-10481).

Een x duidt op een vraag, een - op een antwoord.

Hilversum, 5 juni 1972.

Door een zgn. technische storing is de lezing zelve helaas niet op de bandrecorder opgenomen. De beantwoording van de daarop gevolgde vragen bevat echter zoveel interessante punten, dat wij gemeend hebben, U deze niet te mogen onthouden.

Het onderwerp was:

V I S U A L I S A T I E

x ?

.....een aantal mogelijkheden, gaven of zintuigen - hoe U ze noemen wilt - welke normalerwijze overschaduwde worden door de bekende zintuigen. Bij visualisatie echter gaan wij uit van een dermate hoge concentratie op één punt, dat alle andere impulsen als gelijkwaardig ontvangen worden. Het resultaat is dus, dat het beeld, dat ontstaat, veel meer details, schakeringen en daarnaast ook voor U normaal onbekende waarnemingen bevat. Dan is er een derde punt.

Op het ogenblik, dat ik een vorm opbouw, onverschillig, of deze concreet of abstract is, bouw ik iets op, dat voor mijn besef deel is van een totaliteit. Het betekent dus, dat ik mij met dit detail in een totaliteit plaats. Door grote concentratie, die nodig is, om iets juist en volledig te visualiseren, verplaats ik mijzelf dus náár die totaliteit en word daar, als het gevisualiseerde, deel van. De rest van mijn ervaringen ten aanzien van de totaliteit zijn dan volkomen reëel, zelfs, wanneer de visualisatie op zichzelf een niet noodzakelijkerwijze concreet deel van het geheel behoeft gevormd te hebben. Mits echter de visualisatie zelf als deel van de totaliteit geconcipieerd kan worden.

x Maar wat alleen mogelijk is, wanneer het in het menselijk brein opkomt, al dan niet voor de mens mogelijk, houdt toch in - wat U zegt als gevolg daarvan dus - dat in feite ~~geen scheiding mogelijk is van wat~~ er in de wereld als totaal aanwezig moet zijn.

- Dat is inderdaad een van de punten, die je bij een meer abstracte beschouwing van de zaak krijgt, dus. Kijk eens, alle dingen zijn en vormen één geheel. Wanneer je bestaat, onverschillig in welke wereld of sfeer en denkt, onverschillig op welk niveau, kun je dit slechts doen als deel van het geheel. Er is niets, wat denkbaar is, dat niet mogelijk is. En het is dus zo, dat wanneer ik een mogelijkheid voor mijzelf concretiseer, ik alle daarmee verbonden waarden in de totaliteit voor mijzelf eveneens concreet maak, zodat een vlak ontstaat, waarop de waarneming, aan de hand van de visualisatie mogelijk is ten aanzien van alle verwante - zo U dat zeggen wilt - op gelijk niveau bestaande waarden en mogelijkheden.

Als het niet duidelijk genoeg is, moogt U het zeggen, hoor.

x Maar in hoeverre spelen hier associaties van de mens mee en in hoeverre is het louter een objectieve oproepen van kosmische associaties?

- Wanneer een mens werkt met zijn gedachten, met zijn brein dus, dan vertrekt hij altijd vanuit de menselijke mogelijkheid tot associëren. Maar, daar de menselijke wereld een klein deel is van een grote en veel meer werelden en sferen omvattende geheel, waarvan de mens, zij het niet geheel bewust, een deel althans ervaart, zullen de door hem ervaren andere werkelijkheden als objectief kunnen worden waargenomen en ervaren op het ogenblik, dat hij zeer subjectief, in zich, een beeld heeft opgebouwd, waarin deze associatiemogelijkheid is vervat.

Ja, neem me niet kwalijk; ik probeer het een beetje exact te zeggen en daardoor klinkt het misschien ingewikkeld, maar een vraag, die een exact antwoord afdwingt, kun je het best, volgens mij exact beantwoorden. En als U het niet duidelijk vindt, dan zegt U het maar dan gooi ik er nog wel een voorbeeld tegenaan, dat minder duidelijk is maar dat misschien begrijpelijker is. Daar is helemaal geen bezwaar tegen. Afgehandeld? Volgende punt.

x Kunt U wat meer zinvolle praktische voorbeelden geven, die tot verdoving van de beperking kunnen leiden?

- Ja, ik kan U daar heel veel voorbeelden van geven. En U moet begrijpen, dat de verdoving ten aanzien van de werkelijkheid, zoals ik het woord gebruik, in feite een verhoging van de bewustzijnsdrempel ten aanzien van althans bepaalde waarden en ons huidige niveau van bestaan betekent. Accoord?

Dan kunnen wij dus zeggen, dat elke vorm van concentratie, op welke wijze die ook plaats vindt, een verscherping van bewustzijn tot stand brengt, welke resulteert in een verscherping van waarnemingen. En nu vraagt U een heel eenvoudig voorbeeld? Wel, wanneer jongelui samenzijn en vooral wanneer daar bepaalde natuurdriften een rol in spelen, dan is de wereld voor hen alleen maar een decor - een feitelijk niet waargenomen decor -, de tijd is een waarde, die niet constateerbaar is aan de hand van de algemeen geldende regelmaat, kortom, zij leven in een afgesloten wereld door hun concentratie. Maar hun waarneming van details, vaak ten aanzien van elkaar, soms ook ten aanzien van delen van de omgeving, is dermate sterk, dat deze waarden altijd weer gevisualiseerd kunnen worden, daarmee ook weer het geheel van stem en dergelijke herbeleefbaar wordt. Is dat een voldoende voorbeeld?

x Ja, U noemde de roos. Dat zegt Steiner ook, als meditatieoefening ik geloof ook dat daar een stuk van de Rozenkruisers in zit. Maar gewoon wat andere voorbeelden, b.v. het gele vlak met

- Het vierkante gele vlak met daarin een rond rond vlak, inderdaad. Dan is het ook vaak een combinatie van zilver en azuur, waarbij dan eveneens in het midden een azuren vlak wordt aangebracht, wat echter over het algemeen hartvormig is. Er bestaan dus een groot aantal van die mogelijkheden en dergelijke mandala's kunt U waarschijnlijk wel in de daarvoor en daarover geschreven boeken terugvinden, compleet met voorbeelden. En die visuele waarnemingen doen véél meer dan de woordomschrijving, dat garandeer ik U.

Wat de rest betreft, ik heb nu een roos genomen, omdat de roos voor veel mensen toch al een meditatie- of beschouwingsobject is. Maar U kunt wat mij betreft net zo goed een margriet nemen, of, wanneer U wilt, een boom; een veer, gewoon een pluisje van een paardebloem, een spinnenweb. Al deze dingen, wanneer U ze voldoende visualiseert, brengen in U een reeks van associaties tot stand, punt a, en, punt b, verplaatsen U in een werkelijkheid, die vanuit het gekozen punt beleefbaar wordt. Die werkelijkheid kan in Uw eigen tijd liggen, hetzij terug of vooruit, zij kan ook liggen, vooral, wanneer andere associatie mede een rol spelen, in, wat men noemt, de bovenzinnelijke werelden als zomerland.

Ik heb dus een aantal zeer eenvoudige voorbeelden gegeven, ik hoop, dat dit voldoende is, als U wat anders bedoelt, zegt U het dan maar.

x Een boom zal een passief effect geven, water zal een actief effect geven!

- Het wonderlijke is dus, dat een boom geen passief effect geeft, maar de boom heeft wel, wanneer ze als contemplatiepunt wordt genomen, - trouwens elke visualisatie van een plant, laten we het zo zeggen - betekent de fixatie van het eigen beschouwingspunt. Wanneer we darentegen een vogel nemen - een voorbeeld, dat ik dus ook heb gebruikt, dan zien we de vogel als werkzaam, als zich verplaatsend. En daardoor is voor ons de mogelijkheid, ons standpunt te verplaatsen, in de wereld, die we beschouwen. Bij water zal dat over het algemeen niet het geval zijn. Water heeft namelijk de neiging, als we dat beschouwen, om ons te doen verdiepen in processen van koken, van verdamping, van bevriezen, kortom, de situaties, die aan water inhaerent zijn, om niet te zeggen de verschillende aggregaattoestanden, waarin het op kan treden. We zullen dus dan niet de neiging hebben om ons bezig te houden met de wereld, maar met datgene, wat water betekent. En onze visualisatie zal dan ook over het algemeen een wat abstractere vorm aannemen. Tussen twee haakjes, ik wil U daarbij een heel eenvoudig en duidelijk proefje geven, als U het eens wilt doen. Dan moet U wel beschikken over, hoe heet het ook weer, nou ik weet het merk niet, maar in ieder geval, het is vuurvast glas, dat behoorlijk doorzichtig blijft.

x Pyrex!

- Dat zal wel. Ja, in mijn tijd was het er niet, dus .. Dit is géén reclame-uitzending. (Hilariteit)

Wanneer U daarin nu gewoon water aan de kook brengt, betrekkelijk langzaam en U gaat U eens concentreren op dat water en U gaat proberen voor Uzelf alle veranderingen te zien, die tijdens het aan de kook komen optreden, dan zult U met verbazing ontdekken, dat U een meditatievorm hebt, die - overigens passend bij het systeem Zen, als U daarin geïnteresseerd bent - een zeer wonderlijke reeks van belevingen geeft. Je gaat als het ware langzaam maar zeker als met een microscoop waarnemen. En de wereld van het water wordt enorm groot, met al zijn veranderingen terwijl al het andere als een bijkomstigheid wegsuft. Het is dus geen meditatievorm, die ik U aanraadt, wanneer U kort daarop weer volledig actief wilt zijn, maar het is een heerlijke vorm van beschouwing om tot rust te komen. Heb je dat enkele malen gedaan, dan kunt U, gewoon voor Uzelf, delen van dat kookproces visualiseren en bent U in staat, om ook bij grote spanningen, in zeer korten tijd te relaxen. Dan kunt U zich werkelijk volledig ontspannen, geestelijk zowel als lichamelijk. Het is misschien een aardige proef om eens te nemen. Bijna iedereen kan hem nemen, dus.

x Kunnen mantra's of mantrams, niet hetzelfde effect bewerkstelligen omdat trilling een directer effect heeft op het potentiaalverschil van de energie in al haar uitingsvormen?

- Er is een groot verschil. Wanneer je een mantram gebruikt, dan heb je dus een vastgelegde beïnvloeding. Dat wil zeggen, dat je alleen kunt reageren volgens de betekenis-inhoud, zoals die in de trilling van de mantram is vastgelegd. Bij de beschouwing van een mandala darentegen laat je als het ware jezelf vrij ingaan in een beschouwing, waarbij dus de - zeg maar, optische verdoving, die optreedt gelijktijdig een visualisatieproces mogelijk maakt, dat geheel door jezelf wordt bepaald. Dus daar ligt het grote verschil: Mandala bevrijdt, maar laat zelfstandig, mantram bindt tot bepaalde opeenvolgende belevingen. De mantram is dus gericht, de mantram ongericht. Slechts, indien mandala en mantram gelijktijdig worden gebruikt, wat dus bij bepaalde Hindoescholen ongeveer gebeurt, dan heb je te maken met een binding van de ervaring waardoor de grichtheid van de visualisatie tot stand komt. Het is allemaal eenvoudig, je moet het alleen maar weten.

x Geldt voor wat U gezegd hebt van Père Bernhardtts(?) ook voor veel andere grote schrijvers, zoals b.v. Kafka, ...

- Nu, niet voor alle. Een grote schrijver is vaak iemand, die construeert. En, indien wij b.v. Kafka nemen, dan weten wij, dat hij dus begint met de constructie en dat hij de figuren in de constructie invult. Dat betekent niet, dat ze daarom minder levend behoeven te zijn, maar het betekent dus wel, dat hierbij de gestalte gebonden is aan een tevoren gesteld verhaal, terwijl Dumas Père en ook verschillende anderen hebben dat gehad, zelfs Sax Rohmer, tussen twee haakjes, om te laten zien, dat het ook op een heel ander niveau kan - die worden dus zó sterk met hun gevisualiseerde figuur als het ware geconfronteerd, dat je daarbij dus niet meer kunt zeggen, dat de intrige vastligt. Er zijn enkele hoofdlijnen, waaraan men zich dient te houden, maar de wijze, waarop de figuren zich binnen die hoofdlijnen bewegen is dus volledig vrij. De figuren schrijven zichzelf.

En wanneer ik nu spreek over Sax Rohmer, dan denkt U waarschijnlijk in de eerste plaats aan Fu Manchu, de geheimzinnige superchinees, weet U wel? Maar wanneer U die boeken leest, dan moet U eens kijken. Dan moet U wel de eerstenemen, later is het broodschrijverij geworden. Maar dan zult U ontdekken, dat in die eerste werken de schrijver zich niet met de Chinees heeft geïdentificeerd, maar met de held, Smith. Een andere eigenaardige serie - dan moet U hebben: "..... in Egypt" - daar wordt U wederom geconfronteerd met een eigenaardige politieman, met zelfs paranormale eigenschappen. En wanneer je die verhalen leest, dan blijkt dus, dat de ik-figuur niet de figuur is, waarmee de schrijver zich identificeert; hij doet dit met, hoe heet die vent ook weer: zus-en-zo-Pascha, de geheimzinnige politieman. Dat wordt helemaal duidelijk, doordat je ziet, dat een bepaalde figuur domineert. We weten, dat Dumas Père zich in feite identificeerde met d'Artagnan. En d'Artagnan blijft, ook in de vervolgverhalen, domineren. Dat is zeer opvallend en het is als het ware deze figuur, waardoor de rest van de scene voortdurend bepaald wordt, hoe goed de uitwerking ook. Ik geef U nu maar een paar voorbeelden, er zouden er natuurlijk veel meer te vinden zijn. We kunnen zeggen, dat over het algemeen zeer weinig schrijvers zich geheel laten domineren door hun figuren. Anderen doen dat bij uitzondering. Hebben we b.v. Conan Doyle, dan weten we, dat al zijn detective-verhalen eigenlijk geconstrueerd zijn, het zijn zuivere constructies. Hij wordt echter gedomineerd op het ogenblik, dat hij zijn fantastische romans schrijft, o.m., hoe heet dat ding ook weer: The lost world, de verloren wereld.

En, wanneer we nu toch bezig zijn, dan kunnen we misschien even kijken naar Poe. Edgar Allan Poe, de meest geniale dronkaard, die er geweest is. Deze man construeert ook voortdurend en heel goed. Wanneer we ook weer denken aan het begin van de crime-story, van het criminele verhaal. En wanneer we dan plotseling ontdekken, hoe hij gedreven wordt in bepaalde beschrijvings-stukken, b.v. De Rode Dood, om er nu een te noemen, de Val van het huis Asscher? Als U die dingen leest, dan ziet U, dat op een gegeven ogenblik de omgeving als het ware een loopje gaat nemen met de schrijver. De omgeving domineert. Bij de Rode Dood, U weet wel, dat verhaal van het ingesloten slot is dus de beschrijving van al die cirkels, al die achtereenvolgende kamers, die doorlopen worden, een van de meest fascinerende dingen, die deze man ooit heeft gedaan. Maar wanneer U kijkt, dan ziet U, dat de mensen niet tellen. Het is, of de schrijver op een soort plateau door de menigte heendrijft hij ziet de mensen eigenlijk niet. En het contrast van wat hij hier ziet en wat hij buiten vermoedt komt tot uiting in de verschrikking van de rode dood. En dan is de rest van het verhaal eigenlijk niet terzake doende, dat is een soort moraal, dat leeft niet meer zo intens als de beschrijving. Hij heeft meer van die stukken geschreven. Ik dacht, dat dit als illustratie genoeg was, anders wordt het een litterair uurtje dat is ook niet de bedoeling, dacht ik.

x De visualisatie van Alexandra, David Neill, die als oefening zó lang een Tibetaanse monnik opbouwt, totdat hij een realisatie wordten een zelfstandig leven voert is dus mogelijk? Ten slotte bouwt ze hem ook af, omdat hij té zelfstandig wordt en lastig voor haar. Zijn er existenties, die alléén leven uit kracht van een ander?

- Die zijn er inderdaad, ja. Maar U moet niet vergeten, dat we hier ook weer te maken hebben met enige overdrijving. Alexandra David Neill heeft zeg maar ruim dertig jaar in Azië vertoefd en dat heeft dus haar eigen mentaliteit en ook haar eigen gebruik van haar gaven sterk beïnvloed, dat is logisch. De visualisatie, waarover U spreekt is het gevolg van haar contact met een Lama, die haar dus inwijdt en daarbij moeten we aannemen, dat dit in het tantrisch lamaïsme is, dus een volledig tantrische voorgang en daarbij komt magie te pas. En deze magie is gebaseerd op het scheppen, van wat je schillen zoudt kunnen noemen, dus onbezielde of door bepaalde krachten bezielde voertuigen die naar onze eigen constructie zijn opgebouwd en welke wij kunnen gebruiken om bepaalde diensten te verrichten. En ik geloof, dat heel veel mensen dat ook wel onbewust hebben gedaan, want, wanneer we b.v. de stichtster van de Theosofie bekijken, dan horen we ook, dat ze geesten had, die haar naaimachine in beweging brachten, de voorloper van de elektrische naaimachine. Hier is zeer waarschijnlijk ook sprake van een dergelijke projectie en zij zal zich niet bewust zijn geweest van het feit, dat de bewegende kracht in feite dus toch van haarzelf uitging.

En van daar is het een heel kleine stap naar wat wij noemen fysiek mediumschap, waarbij dus voorwerpen kunnen worden verplaatst en dergelijke. Ook hier kan het eigen denken van een heel groóte invloed zijn. Je kunt dus die dingen inderdaad opbouwen, maar, wanneer je een schil opbouwt, dan bevat deze wel de eigenschappen, die jij erin hebt gelegd, maar, zo die schil attractief is voor een bezielende kracht, onverschillig waarvandaan, dan zal de entiteit veranderen volgens die nu bezielende factor en aangezien je zelf de kracht hebt geleverd, waaruit het ding is opgebouwd, is het verduveld moeilijk, om het dan af te breken. Ook dit kunt U trouwens, zij het terloops, als ik mij niet vergis, in het boek van Alexandra David Neill vinden.

x Ja, dat is juist.

x Dat de kracht zich tegen degeen richt, die hem heeft opgebouwd dat is dus mogelijk. Maar dat is toch enorm gevaarlijk.

- Het is een gevaarlijke procedure, inderdaad. Maar vergeet U niet dat deze procedure een deel is van een inwijdinggang, waarbij ondermeer ook de erkenning van de wraakzuchtige geest, de demonische geest is. Wij de tantrische inwijding gaat de Lama dus in de eenzaamheid, in de nacht, wanneer alle demonen zijn losgebroken, wanneer alle roofdieren rondtrekken en slaat dan op zijn trommeltje en roept dan uit: "Hier ben ik, neem mij! Ik ben voor jullie!" Hij geeft zichzelf weg. Ook dit is een zeer riskant geheel. Niet alleen, dat die mensen door roofdieren worden aangevallen, maar in bepaalde gevallen is daar bezetenheid en dood uit voortgekomen. Maar die mensen doen dat, om zichzelf op de proef te stellen en om dus de kracht te vinden, zichzelf te blijven, zelfs in de meest negatieve omstandigheden. U zult zeker wel begrijpen, dat in een dergelijke procedure aan U zeker niet kan aanbevelen. Volgende vraag, graag.

x - Hoe is het te verklaren, dat iemand, die hallucineert, voor hem concrete beelden ziet?

- Dat is heel eenvoudig. Iemand, die hallucineert, wordt door een in hemzelf bestaande werkelijkheid zodanig gedomineerd, dat hij dus een selectieve blindheid vertoont ten aanzien van de werkelijkheid. En selectieve blindheid en selectieve doofheid komt ook in het normale leven regelmatig voor. Er zijn mensen, die bepaalde dingen niet willen zien én ze dus niet zien. Dat valt vooral op bij automobilisten, die tweedehands auto's kopen. (Gelach). Er zijn mensen, die bepaalde dingen niet willen horen én ze dus niet horen. Deze vorm van doofheid staat bekend als Oostindisch doof.

En wanneer dat in een normaal leven voorkomt, dan zult U begrijpen, dat wanneer alleen maar een bepaalde neiging, een bepaalde behoefte, je al zover kan brengen, dat je de werkelijkheid niet helemaal meer ziet, dat het bestaan van een beeld, dat je domineert, op welke wijze dan ook, nog veel sterker is. Dat hierbij dus als vanzelf selectieve blindheden -doofheid ontstaat. Dan moeten we verder nog nagaan, waarbij en waaruit hallucinaties optreden. En dan blijkt, dat hallucinaties optreden bij mensen, die ofwel geestelijk zeer labiel zijn, ofwel, wat nog veel meer voorkomt, die een bepaalde vergiftigingstoestand kennen. En dan krijgen we hieruit een verschijnsel, dat bij bepaalde chirurgische proeven is geïmiteerd. Wanneer ik namelijk een bepaald deel van de hersenen, het visueel herinneringsvermogen, ongestimuleerd (het ligt hier net in die grote bocht van de hersenen, weet U wel) wanneer ik dat dus stimuleer, dan ontstaan beelden, die op de werkelijkheid gesuperimposeerd worden. Is de patient nu verder dus normaal, dan ziet hij de werkelijkheid er door heen, hij ziet die twee beelden tegelijk. Is de patient echter emotioneel sterk geprikkeld op dat ogenblik, dan ziet hij het door prikkeling ontstane beeld in plaats van de werkelijkheid. En dan hebben we daarbij een zuiver voorbeeld, aan de hand van zelfs klinische gegevens over de origine van de hallucinatie. Zij komt voort uit de hersenen van de mens.

x Toen ik eens door Luxemburg reisde, kwam ik door een dorpje. En terwijl ik daar vertoefde, dacht ik: als ik hier dit straatje doorga, kom ik op een plein en daar om de hoek is een bakker en daartegenover een apotheek. Na de gedachte ten uitvoer gebracht te hebben, bleek, dat alles precies was, zoals mijn gedachte voordien was. Hierbij moet ik zeggen, dat ik van het bewuste dorp nooit iets gezien noch over gehoord had, ook niets gelezen, wat hiermede in verband kon staan. Verklaart U dit ook als visualisatie of houdt dit verband met herkenning uit een vorig leven.

- Nu, het is het verschijnsel "déjà vu" - ik heb het al gezien - en kan op verschillende wijzen verklaard worden. De meest gebruikelijke is deze: dat de realisatie van de waarneming trager geschiedt dan de waarneming zelve, waarbij men dus op het ogenblik, dat de waarneming gerealiseerd wordt, ontdekt, dat men dit reeds geregistreerd heeft. Dat is het meest voorkomende. En dat zal dus in U geval misschien zelfs van toepassing kunnen zijn; maar U zegt: ik ging een straat door en een hoek om, en daar is gene winkel en deze winkel. Wanneer dit het geval is, dan zou er een theorie kunnen zijn, dat U in een vorig leven in dat dorpje of stadje bent geweest. Maar, dan rijst de vraag, of inderdaad toen daar een - wat was het ook weer - een bakker en een apotheek en dat kijkt mij nou niet zo erg waarschijnlijk. Tenzij U een van die ongelukkigen bent, die aan de lopende band incarneren dat komt....

x Nee, nee, nee!.

- Dus, blijft ons alleen over een waarneming. De vraag is: Hebt U geweten, dat dit dorp op Uw weg lag of niet. Zo ja, dan is het mogelijk dat U geconcentreerd op de weg, die U zoudt gaan afleggen, onbewust waarnemingen hebt gedaan. Hier is dus sprake van een waarneming, waarschijnlijk in tijd, maar zeker in ruimte, ten aanzien van punten langs die weg. Een daarvan hebt U toevallig zó getroffen onder dezelfde hoek dat U zich dit realiseerde en daarmee kwamen dus ook de verdere herinneringen ter beschikking. Een andere mogelijkheid, minder waarschijnlijk overigens, zou de volgende zijn: U hebt niet gehoord van het dorpje helemaal niet, maar U bent de avond daarvoor zeer vermoeid geweest en bezig geweest met Uw reis. U hebt de reis voortgezet in Uw gedachten en U hebt dus in Uw droom, als het ware, dezelfde trajecten afgelegd, die U de volgende dag hebt afgelegd, mogelijk met enige afwijkingen. In een dergelijk geval moet echter worden aangenomen, dat U meerdere punten van de weg herkend hebt, niet slechts één bepaald punt. Nu moogt U het zelf verder uitzoeken.

x Wat gebeurt bij de mens, die LSD heeft ingenomen en dan allerlei beelden en voorstellingen van werkelijkheid, die hij niet bewust heeft opgeroepen heeft. Waar ligt hier het verschil met echte visualisatie?

- Dat is een heel moeilijke vraag, omdat LSD in feite ontremmend werkt. Dat wil dus zeggen, dat het geheel van het onderbewustzijn toegankelijk wordt. In de meeste gevallen trip je dan ook in jezelf. Ook ten aanzien van de kosmische gevoelens, die je hebt of kunt hebben en de enorme angsten, die je kunt beleven. Dit zijn in jezelf bestaande verlangens, in jezelf ooit ervaren toestanden. Maar, het is natuurlijk mogelijk, dat wij gericht gaan trippen. En daar zit de grote moeilijkheid. Want, wanneer er voldoende suggestie aanwezig is, dan kan dus de trip, de reis, die je maakt, worden bepaald tot een deel van je eigen persoonlijkheid. En via dit deel van de eigen persoonlijkheid, kun je in relatie worden gebracht met de wereld. Maar die wereld is dan inderdaad kosmisch, ze omvat dus alle facetten, alle sferen, alle geestelijke alle materiele werkingen, die denkbaar zijn en hieruit wordt dan over het algemeen selectief beleefd.

De moeilijkheid om dit te constateren is vooral gelegen in het feit, dat de LSD-trip emotioneel is. Ze is dus een emotionaliteit, die wordt omgezet in visualisaties, gemeenlijk aan de hand van persoonlijkheidsinhouden, waarbij de emotie bepalend is voor dat deel van de persoonlijkheidsinhoud, dat gevisualiseerd wordt. Er zijn uitzonderingen. Ik dacht, dat ik dit had aangeduid en meen dus met dit antwoord te kunnen volstaan.

Ik moet overigens één waarschuwing geven: LSD op zichzelf nuttig en bruikbaar, is bij ongecontroleerd gebruik gevaarlijk en kan bovendien zéér gevaarlijk zijn, wanneer U tript zonder begeleiding, omdat elk realiteitsbegrip bij U ontbreekt en elke reactie uit angst of verrukking dus een reactie is in een wereld, die U niet erkent, met alle daaraan verbonden gevaren. Ik hoop, dat dit erbij mag worden gezegd.

x Men beweert, dat in vroeger tijden in het Oosten er mensen waren die alleen maar in een bepaald soort zand hoefden te kijken, om te zien wat elders, soms in een heel ander land, gebeurde. Is dit ook visualisatie?

- Ja, dat is een vorm van helderziendheid en wat daar ontstaat, is dus een vorm van visualisatie van toestanden, die men niet lijfelijk waarneemt, inderdaad. Het kijken in zand is overigens een hoofdzakelijk egyptisch gebruik, in Azië wordt het niet zoveel gebruikt. Maar U kunt het dus ook aantreffen in Turkije b.v., in de oliesjeikdommen, en in Arabië. Maar de Egyptenaren zijn wel degenen, die het het meest doen. Het gebeurt vandaag de dag nóg. Hierbij moeten we ook nog opmerken, dat het zand niet volledig glad wordt gestreken. Men strijkt een stukje eerst glad en brengt daarna enkele figuren daarin aan. Men heeft hier mede een concentratiepunt en dit concentratiepunt wordt verbonden met een gewenste voorstelling. Er ontstaat een identificatie tussen een punt van waarneming, dat gewenst wordt en een bepaalde figuratie, die optreedt in het zand. Waarzeggers b.v. in Egypte gebruiken het nóg wel. In Azië is het meer voorkomend gebruik het kijken in water, bij voorkeur in koperen kommen, of het kijken in een schotel water met inkt. Hierbij wordt dus een zekere suggestie en een soort zelfhypnose bereikt, waarbij de juiste afstemming eveneens kan dienen, om waarnemingen op afstand te doen. Het is dus in feite in alle genoemde gevallen een vorm van zelfgeïnduceerd somnambulisme.

x Koffiedik zou het uiteindelijk dus ook kunnen wezen?

- Koffiedik kan ook, theebladeren, kan ook.

x Een glazen bol?

- De glazen bol, inderdaad, kan ook. Maar de glazen bol heeft nog bepaalde andere mogelijkheden, wanneer het tenminste de juiste vorm van glas is. Dat wil zeggen, dat het bergkristal moet zijn. En als U dat niet hebt, dan moet het dus geslepen loodglas zijn. Dat zijn de twee mogelijkheden, bergkristal is het beste. Hiermee kun je dus, wanneer je op de juiste manier werkt, je instellen als het ware op het raster van de aardlijnen, dus zeg op het aardmagnetisch veld en bepaalde andere

krachten, die optreden. En hierdoor is oriëntatie mogelijk. Maar, in tegenstelling tot hetgeen gebeurt met zand b.v., zien wij in de bol het gehele tafereel. In water zien wij soms het gehele tafereel, maar zelden, meestal een vertoebeling, waaruit details komen, die we zelf aanvullen. In het inkt kijken blijkt verder, dat dus bepaalde suggesties aanwezig zijn, waardoor de interpretatie in vele gevallen minder juist is.

- x Was het schrijven in het zand door Jezus alleen een soort van camouflagehandeling of was dat ook een soort van visualisatie?
- Hij schreef de namen in het zand. Dat staat er: Hij schreef in het zand en zij gingen heen. Met andere woorden: Jezus maakte duidelijk, dat hij hen kende. En U weet, dat de mens, die ontdekt, dat de ander hem helemaal kent, die neemt meestal het en dat gebeurde daar ook. Het was eigenlijk heel eenvoudig dus. Jezus maakte duidelijk dat zij, die zo graag een zondaar achtervolgen, meestal degenen zijn, die op die manier proberen hun eigen zonden te vergeten. Voldoende?
- x Speelt visualisatie een rol bij genezing op afstand?
- Dat is niet altijd noodzakelijk. Genezing op afstand kan geschieden via intermediair, d.w.z., dat een bepaalde geest als intermediair optreedt. En dan is dus de wil om te genezen, de behoefte om te genezen plus de erkenning tot de noodzaak van genezing, dus enige kennis of enig contact ten aanzien van de patient, al voldoende onder omstandigheden, om genezende krachten uit te zenden. Wanneer U echter zelf werkt met genezing op afstand, dan zult aan visualisatie heel veel hebben, omdat U door Uw voorstelling ten aanzien van de patient en in bepaalde gevallen ook ten aanzien van het licht, waarin hij staat - U kunt nl. genezende kleuren gebruiken - een zodanige concentratie krijgen op het gebeuren, dat gewenst is, dat dit is over te dragen aan het cellulair bewustzijn van de mens, die U genezen wilt. Het is dus dan een suggestie die je overdraagt aan het lichaam van de ander en krachtens deze suggestie kan het genezend proces tot stand komen.
- x En is het waar, dat de afstand daarin helemaal geen rol speelt?
- Als je een sterke radiozender hebt, is het dan belangrijk, of hij in Tokyo of in Amsterdam staat?
- x Nou, een radiozender is altijd nogal beperkt! (?)
- Ik zeg, wanneer je een heel sterke radiozender hebt. Wanneer je dus iemand hebt, die voldoende geconcentreerd is, dan is die afstand niet belangrijk. Belangrijk is de concentratie, de energie, waarmee je uitzendt; de afstand valt weg, omdat je werkt met de snelheid van de gedachte. En als U die helemaal zou willen gaan rekenen dus, de snelheid van gedachtenprojectie oftewel werkelijkheidservaring, want dat komt op hetzelfde neer, is aanmerkelijk sneller dan electriciteit. Ik voor mij neem aan, dat dit een beperking is, die materieel bestaat maar heb nog nooit kunnen constateren, dat ze ook feitelijk aanwezig is. Ik meen dus, dat de snelheid zelfs nog groter is.
- Maar, mag ik erbij zeggen, dat Uw eigen besef van de afstand aanleiding kan zijn voor een krachtsverlies bij het overbruggen van die afstand. Het is dus het eigen besef, dat een deel van de kracht terzijde zet voor de overbrugging van de afstand. Zodra U echter zegt: de patient staat gewoon naast me, dan gaat het als het ware vis-a-vis, ook al is die afstand 3.000 of 10.000 kilometer.
- x Heeft dat te maken met Christian Science, deze wijze van genezen?
- Indirect wel, ofschoon bij de Christian Science we dus uitgaan van een bepaalde bijbelinterpretatie, zoals Mar Eddy Baker die gegeven heeft. En we moeten ons wel realiseren, dat dat een zeer eenzijdige interpretatie is, waarbij bovendien als suggestief middel het bidden een grote rol speelt. Waarbij het bidden dus inhoudt, dat je een ander als intermediair gebruikt. Of die nu reëel is of niet, voor jou is hij echter intermediair en zo ben je dus aan de eigen krachtuitstorting onttrokken voor je eigen gevoel. En dat betekent dus, dat onmachtgevoelens minder voorkomen. Maar ik ben niet in staat natuurlijk, om de hele doctrine

van de Church of Christ Scientist hier eventjes in een nutshell te geven, daar zitten heel veel andere dingen nog bij. Maar enige relatie bestaat ongetwijfeld, omdat deze genezing op afstand door gebed, door concentratie en dergelijke in feite alle berusten op dezelfde kwaliteiten, de zelfde gaven, dezelfde krachten.

x Zullen bij het visualiseren van een gebeuren, dat zich op een geheel andere plaats afspeelt, de eigen wensen en verlangens niet een vervalst beeld kunnen doen ontstaan?

- Wanneer het IK daarbij betrokken is, ongetwijfeld. Wanneer U dus probeert om de volgende trekking van de 10000 te visualiseren, terwijl U hoopt, dat Uw eigen nummer getrokken zal worden, krijgt U in gedachten een hoofdprijs, die U in feite nooit ontvangen zult. Maar op het ogenblik, dat U er zelf niet bij betrokken bent en niet meespeelt en ook geen verlangen hebt om mee te spelen, zodat er dus geen wens achter kan zitten, en U doet het dan, dan kunt U concreet de winnende nummers waarnemen. Ook een week te voren. Maar ja, als U dat dan doet, denkt U, dat U er wat mee kunt doen, hè? En dan wordt het weer gevaarlijk, want dan hebt U kans, dat U Uzelf gaat misleiden en b.v. een zes gaat kiezen, waar het een acht had moeten zijn. Dat is een van de vreemde verschijnselen, die daarbij voorkomen. Op die manier bestraft U Uzelf voor de eigenbaat, die U toont, terwijl U weet, dat U ze niet had mogen tonen, omdat bij het experiment vooropgezet was, dat eigenbaat was uitgesloten. Een mens heeft psychisch eigenaardige kronkels, dat kan ik U wel vertellen.

x Er zijn geen vragen meer. Het is vijf minuten voor tien.

- Goed, laten we dan maar afsluiten. Ik hoop in ieder geval, dat ik erin geslaagd ben, de meeste van Uw vragen redelijk te beantwoorden. Onthoudt U één ding: De mens is verplicht, om vanuit zijn standpunt alle verschijnselen zo redelijk mogelijk te benaderen, omdat hij slechts door de rede een begrip kan krijgen voor datgene, wat buiten zijn redelijkheid om, inderdaad bestaat en zich soms manifest maakt. Mag ik dat nog even zeggen?

Onthoudt U dit: zonder strijd kun je niet leven. Maar de mens, die strijdt met zichzelf en zo de waarheid in zichzelf vindt, is degene, die eeuwig resultaat behaalt. Hij, die zijn onzekerheid wrekt in een strijd buiten zichzelf, schept nieuwe onzekerheden, die hij uiteindelijk toch zal moeten overwinnen. Ik hoop, dat U mij niet kwalijk neemt, dat ik het daarbij laat.

Ik heb getracht, dat even in een paar zinnestjes duidelijk te maken. Ik dank U voor Uw aandacht, wens U allemaal nog een heel prettige avond toe, morgen een heel prettige dag, een heel prettige week, een heel rechte maand. En als het eens een keer tegenvalt, visualiseer dan voor Uzelf iets, wat rust en vrede geeft en laat die vrede vanuit U ontstaan en U zult zien, dat U die kunt overdragen, niet slechts aan Uzelf, maar ook aan Uw medemens. Goeden avond.

Dan gaan we nog sluiten met een slotwoord. U kent het wel.
Drie woordjes graag.

x Oorlog en vrede, kristal, vierde dimensie.

- Was er nog een vierde? Neen? Nu goed, dan zou ik zeggen:
wanneer je oorlog en vrede beziet in het kristal van de eeuwigheid,
je ziet, hoe in een vierde dimensie ze slechts vooruitgang betekenen.
Erg bitter, hè? Maar weet U, dat het waar is?

Vanaf de eerste dag, dat mensen mensen waren
Hebben ze wapens gesmeed
En zij hebben gezocht naar de macht
en de kracht
En ze hebben de tocht door de dood gemaakt.
Stampende laarzen, brandende huizen
Met bommen, die vallen,
Met macht, die spreekt
Zoekt de mens in de oorlog de vrede
Terwijl hij de vrede met oorlog breekt.
Hij zoekt in ~~zichzelf~~ 't kristal
Van het innerlijk weten
de vrede te vinden
die in hem móet zijn
Maar hij herkent de onvolmaaktheid van 't heden
En wreekt dan zijn innerlijke pijn op al wat leeft.
Totdat een mens zichzelf verheft
De ziel het ego vleugels geeft
En hij verheft zich, ergens in een wereld
Vierde dimensie misschien,
Waarin hij de werkelijkheid van oorlog en vrede kan zien.
Dan ziet hij de strijd, leert de vrede begrijpen
En vrede in zich baart opnieuw weer de strijd
Zo tekent in tegengelen de Godheid
De waarde van menszijn in eeuwigheid
En zoekt dan de mens voor zichzelf dan vrede.
Zo doet hij dit, om de eeuwige macht
in hem de oorlog te laten voeren
tussen het zoeken in eigen kracht en
het aanvaarden van totaliteit.
En heeft de mens die strijd gewonnen
Dan kent zijn wezen eeuwigheid.

U ziet het. Je kunt de werkelijkheid soms in een nutshell samen-
vatten. Onthoudt U dat: zonder strijd kun je niet leven. Maar de mens,
die strijdt met zichzelf en zo de waarheid in zichzelf vindt, is
degene, die een eeuwig resultaat behaalt. Hij, die zijn onzekerheid
wreekt in een strijd buiten zichzelf, schept nieuwe onzekerheden, die
hij uiteindelijk tóch zal moeten overwinnen. Ik hoop, dat U mij niet
kwalijk neemt, dat ik het daarbij laat. Ik heb getracht, dat even in een
paar zinnetjes duidelijk te maken. Ik dank U voor Uw aandacht, wens U
allemaal nog een heel prettige avond toe, morgen een heel prettige
dag, een heel prettige week, een heel prettige maand. En als het eens
een keer tegenvalt, visualiseer voor Uzelf iets, wat rust en vrede ge-
eft en laat die vrede vanuit U ontstaan en U zult zien, dat U die
kunt overdragen, niet slechts aan Uzelf, maar aan Uw medemens.
Goeden avond.